

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Projekt: Tvořivá škola, registrační číslo projektu CZ.1.07/1.4.00/21.3505

Příjemce: Základní škola Ruda nad Moravou, okres Šumperk, Sportovní 300, 789 63 Ruda nad Moravou

---

Metodický list

Zařazení materiálu:

Šablona: Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti (1/2)

Sada: 1 Číslo DUM:EU-OPVK-ČIG-1ST-14 Předmět: Český jazyk a literatura

Název materiálu: O zvědavém štěňátku

Autor materiálu: Mgr. Soňa Likavcová

Ověření materiálu ve výuce:

Datum ověření: 13. 6. 2012

Třída: II. A

Ověřující učitel: Mgr. S. Likavcová

Anotace materiálu:

Pracovní list obsahuje otázky z textu o zvířátkách.

Podrobný metodický popis možností použití materiálu:

1. Kolektivní práce s PL podle pokynů.
2. Seznámení s ukázkou textu.
3. Hledání odpovědi na otázky.

Seznam literatury a pramenů:

HORÁKOVÁ, Zdenka; JANÁČKOVÁ, Zita; PROCHÁZKOVÁ, Eva a kol. *Čítanka pro 2. ročník*.

Brno: Nová škola Brno, 2002, ISBN 80-7289-043-3.

Obr. 1 Microsoft Office - Word - Klipart

Poznámka:

O ZVĚDAVÉM ŠTĚŇÁTKU

Iva Hercíková

Byl jednou jeden dvorek a na dvorku štěňátko a nad štěňátkem sluníčko.

Sluníčko se pomalu kutálelo po obloze a tolik svítilo a hrálo, až mu bylo samotnému horko. A co teprve štěňátku! Marně si chladilo jazýček v misce s vodou, marně s ní upíjelo, proti vedru nepomáhalo nic. A tak se mu ani běhat nechtělo, ani skákat, ani štěkat. Jenom zalézt do boudičky a spát a spát a spát.

Ale co mělo dělat sluníčko? Marně se rozhlíželo po modré obloze, nikde ani mráček, ani jediný beránek. Nemělo kam hlavu složit. Tu dostalo nápad. Pošle do misky s vodou jeden ze svých paprsků a hned tu bude obláček. Štěně spí, a vodu nepotřebuje.

Jak slunce řeklo, tak udělalo. Z vody se stal obláček, který pomalu stoupal k obloze a když už byl vysoko, sluníčko si ho chytilo, hezky si ho načechralo jako ten nejjemnější polštářek a spokojeně usnulo. Spalo slunce, spalo štěňátko, jen kytičky si tichounce šeptaly.

Ale najednou se štěně probudilo. Ach, ta žízeň, ta žízeň, vzdychalo a honem se běželo napít. Ale co to? Kde je voda? Kam se poděla?

Kolem si to vykračoval kačer. „Promiňte, pane kačere, nevypili jste mi náhodou vodu z misky?“ zeptalo se štěňátko. Jak ten se rozčílil! On, kačer, aby se staral o misku hloupého štěněte! Co si to vůbec dovoluje? Štěně sotva stačilo utíkat.

Tu spatřilo na louce kravičku a spustilo na ní zhurta: „Haló, haló, že ty jsi mi vyplila vodu z misky? Že se nestydíš!“

„Búú,“ pronesla kravička rozvázně. „Búú!“ Štěně se polekalo a na víc nečekalo. Šup přes plot a zpátky na dvorek.

Přiběhlo k boudě a podívalo se pod misku. Aha! Už ví, kam se ztratila voda, schovala se mu do země! Štěňátko hrabalo a hrabalo, až vykoukla žížala.

„Řekni, kdo mi vypil vodu,“ volalo štěňátko.

„Zeptej se skřivánka,“ poradila žížala.

Uslyšel to skřivánek a zazpíval: „Sluníčko, sluníčko ti vypilo vodu!“

„Sluníčko, vrať mi mou vodičku,“ šeptá nešťastně štěňátko. Ale sluníčko bylo vysoko, spalo na svém obláčku a nic neslyšelo.

Na plotě byl přivázaný červený balonek, děti ho tam zapomněly. Zkusit se má všechno, řeklo si štěně, zatahalo za provázek, provázek se rozvázal, štěně ho chytilo, vítř zafoukal – a už se vznášelo vzhůru ke sluníčku.

„Sluníčko, haló, žádné spaní,“ zavolalo štěňátko, „máš tady návštěvu.“ To bylo pro sluníčko překvapení. Od kdy se vznášejí štěňátka po obloze? Tam přece patří jen měsíc a hvězdy a sluníčko!

„Bud' tak hodné vrať mi mou vodu,“ zaprosilo štěňátko a poočku se rozhlíželo, kam jí mohlo slunce schovat. Slunce se zasmálo o přístrčilo ke štěněti obláček. „Tady ji máš.“

„Ale to přece není voda,“ fňukalo štěně. „Jdi domů,“ řeklo slunce laskavě, „a já ti vodu hned vrátím.“ Jenže nahoru to šlo těžko, ale dolů ještě hůř. Pustit se a skočit? Nikdy! Štěňátko zatahalo za provázek, nic. Slunce zafoukalo, ale balónek jen povyskočil výš.

Pomohl teprve ten nejšpičatější paprsek. Pane, to byl let, až vzduch hvízdal kolem uší.

A když štěňátko přistálo u své boudičky spadla mu na nos první velká kapka. A za ní druhá a třetí a ve chvílce byla miska plná. Štěně se podívalo vzhůru. Mráček zmizel a na obloze vyselo jen rozesmáté sluníčko.

„Kačere, kravičko, žížalo, jestlipak jste viděli, kde jsem až bylo? Už vím, kam se mi ztratila voda!“ Volalo štěňátko a honem se běželo napít co kdyby se slunci zase chtělo spát?

Obr.1

1. O kterých zvířátkách si štěňátko myslelo, že mu vypilo vodu?

1. ----- 2. -----

2. Jak se dostalo štěňátko za sluníčkem?

-----

3. K čemu potřebuješ vodu?

Řešení:

1. Odpovídá, o kterých zvířátkách si štěňátko myslelo, že mu vypilo vodu.
2. Odpovídá, jak se dostalo štěňátko za sluníčkem.
3. Odpovídá, k čemu člověk potřebuje vodu.